

**Шамоилул-Муҳаммадия / РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ
ВАСАЛЛАМНИНГ КЎРИНИШЛАРИ / 265-ҳадис**

265- حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ (ح) وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ،
قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مَحْزَمَةَ بْنِ سُليْمَانَ، عَنْ كُرَيْبٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ
بَاتَ عِنْدَ مَيْمُونَةَ وَهِيَ خَالَتُهُ، قَالَ: فَاضْطَجَعْتُ فِي عَرْضِ الْوِسَادَةِ، وَاضْطَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي طَوْلِهَا، فَتَمَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَتَّى إِذَا انْتَصَفَ اللَّيْلُ أَوْ قَبْلَهُ بِقَلِيلٍ أَوْ
بَعْدَهُ بِقَلِيلٍ، فَاسْتَيْقَظَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَعَلَ يَمْسُحُ النَّوْمَ عَنْ وَجْهِهِ، ثُمَّ قَرَأَ الْعَشْرَ
الْآيَاتِ الْخَوَاتِيمِ مِنْ سُورَةِ آلِ عِمْرَانَ، ثُمَّ قَامَ إِلَى شَنٍّْ مُعَلَّقٍ فَتَوَضَّأَ مِنْهَا، فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ قَامَ
يُصَلِّي، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ: فَفُئِمْتُ إِلَى جَنْبِهِ فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَدَهُ الْيُمْنَى
عَلَى رَأْسِي ثُمَّ أَحَدَ بِأُذُنِي الْيُمْنَى، فَفَتَلَهَا فَصَلَّى رُكْعَتَيْنِ، ثُمَّ رُكْعَتَيْنِ، ثُمَّ رُكْعَتَيْنِ، ثُمَّ رُكْعَتَيْنِ، ثُمَّ
رُكْعَتَيْنِ، قَالَ مَعْنٌ: سِتَّ مَرَّاتٍ ثُمَّ أَوْتَرَ، ثُمَّ اضْطَجَعَ حَتَّى جَاءَهُ الْمُؤَدِّدُ، فَقَامَ فَصَلَّى رُكْعَتَيْنِ
خَفِيفَتَيْنِ، ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الصُّبْحَ

Абдуллоҳ ибн Аббос розияллоҳу анҳумо хабар қилади:

«Бир кеча у Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг завжалари Маймунаникида тунаб қолган экан. У унинг холаси эди».

(Ибн Аббос айтади:) «Мен ёстиқнинг энига ёнбошладим, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унинг бўйига ёнбошладилар. Сўнг Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ухладилар. Ниҳоят, кеча яримлаганида ёки ундан биров олдин ёки биров кейин Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уйғондилар ва ўтириб, қўллари билан юз-кўзларидан уйқуни кетказдилар. Кейин Оли Имрон сурасининг охириги ўн оятини ўқидилар. Кейин туриб, осифлиқ турган эски мешдан таҳорат олдилар ва таҳоратларини гўзал адо қилдилар. Кейин намоз ўқишга турдилар. Мен ҳам у зотнинг ёнларига турдим. Шунда ўнг қўлларини бошимга қўйдилар ва ўнг қулоғимдан ушлаб

қўйдилар (яъни ўнг томонга тур, деган маънода). Сўнг икки ракъат, кейин икки ракъат, кейин икки ракъат, кейин икки ракъат, кейин икки ракъат, кейин яна икки ракъат намоз ўқидилар. - Маън айтади: «олти марта» - Сўнг витр ўқидилар. Кейин муаззин келгунча ёнбошлаб ётдилар. Шундан сўнг туриб, енгилгина икки ракъат намоз ўқидилар. Сўнгра чиқиб, бомдод намозини ўқидилар».

Манба: hadis.islom.uz

